

दत्तुरित (wie eben) adj. *hervorstehende Zähne darstellend, gleichsam gezahnt*: विरुहिनिकृतनकुत्तमुखाकृतिकितकिदत्तुरिताशे सरसवसते Gtr. 1, 31. विपुलपुलकभर^० 11, 30.

दत्तुरच्छद (द^० + क्ख) m. Citronenbaum (stachelige Blätter habend) BĀG. im ÇKD. im ÇKD.

दत्तुल्ल (von दत्त) adj. mit Zähnen versehen gaṇa सिध्मादि zu P. 5, 2, 27. दत्तोच्छिष्ट (दत्त + उच्छिष्ट) n. Speiserest in den Zähnen Gaṇja-sāṃ. 2, 97.

दत्तोलूखलिक (दत्त + उलूखल) adj. seine Zähne als Mörser gebrauchend, ungemahlene Korn essend; von Asketen M. 6, 17. JĀG. 3, 49. MBh. 9, 2182. 13, 647. °खलिनू dass. 9, 2166. R. GOR. 4, 32, 26. 3, 10, 3.

दत्तोच्छक (von दत्त + ओच्छ) adj. der auf Zähne und Lippen Sorgfalt wendet P. 5, 2, 66, Sch.

दत्त्य (von दत्त) adj. f. आ P. 6, 1, 213, Sch. 1) an den Zähnen befindlich, an den Zähnen entstehend P. 4, 3, 55, Sch. मल्ल H. 632. dental (von Lauten): एषा नतिर्दत्त्यमूर्धन्यभावः RV. Prāt. 5, 28. VS. Prāt. 1, 42. 76. दत्त्यानां जिह्वायं प्रस्तीर्णम् (कार्यां भवति) AV. Prāt. 1, 24. Sch. zu P. 7, 3, 78. Vop. 1, 4. दत्त्योष्ठा und दत्त्योष्ठा dentilabial, vom व ÇIKSHĀ 25. Sch. zu P. 7, 1, 102 und 3, 73. — 2) den Zähnen zuträglich P. 5, 1, 6, Sch. SUP. 1, 198, 17. — Vgl. ष^०.

दन्द्श (vom intens. von दंश्) m. Zahn WILS.

दन्द्श्रूक (wie eben) 1) adj. bissig (von Schlangen, Gewürm u. s. w.) P. 3, 2, 166. Vop. 26, 153. अवेष्टा दन्द्श्रूकाः VS. 10, 10. दन्द्श्रूकास्तो सर्पा सर्पा भवन्ति TS. 6, 1, 20, 4. ÇAT. Br. 5, 4, 2. कीटाः पतंगा यदिदं दन्द्श्रूकम् 14, 9, 4, 19. MBh. 1, 1199. 1202. 8, 717. Uneig. von Menschen so v. a. boshast 5, 1245. — 2) m. a) Schlange (AK. 1, 2, 2, 8. H. 1303. an. 4, 15. Med. k. 193) überh. und auch eine best. Art von Schlangen: दन्द्श्रूकः पतंगा वा भवेत्कीटा ऽथ वा कृमिः JĀG. 3, 197. क्रव्यादा दन्द्श्रूकाश्च कृमिकीटाविक्रमाः MBh. 14, 1009. BĀG. P. 5, 13, 9. 26, 38. दन्द्श्रूकादयः सर्पाः 6, 6, 27. अरुयो दन्द्श्रूकाः सर्पा नागाश्च 4, 18, 22. दन्द्श्रूकैः 7, 5, 43. — b) Bez. einer Höhle, in der Schlangen hausen, BĀG. P. 5, 26, 7. 33. — c) ein Rākshasa H. an. Med.

दन्द्मर्षा adj. vom intens. von दंश् P. 3, 2, 150.

दन्व्, दँवति gehen Vop. zu Dhātup. 13, 88. — Vgl. धन्व्.

दँधि (von 1. दंश्) f. Benachteiligung, Schädigung: दँधिरस्यदँधो भूयासममुं दँधियम् TS. 1, 6, 2, 4. एतया वै दँध्या देवा अमुरानदधुवन् 11, 6. KĀT. 30, 7. 32, 1.

1. दंश् (दंश्), दंशति, दंशाति, दंशियम्: दँधति NAI. 2, 14 (गतिकर्मन्). 19 (वधकर्मन्). Dhātup. 27, 22. दंशुहि: दँध, दँध्, देभुस् zu belegen, दँध् und देभ, दँध्मिथ und देभिय, दँध्मुस् und देभुस् Siddh. K. zu P. 1, 2, 6. Vop. 8, 52. 12, 5. 6; vgl. P. 6, 4, 120, VArt. 4; दँधत्, दँधाम, दंभन्, दँधुस् ved., अदंभिषुस् BĀG. 1, 148, 5. 2, 32, 2. दँधै (vgl. अदँधै); 1) Jmd Etwas anhaben, anthon; schädigen, versehen, benachteiligen, verletzen (vgl. δάπτω, damnum): अन्धा अंप्रया न दँधन्भिष्या RV. 1, 148, 5. 2, 32, 2. यदौ वरुस्य प्रभृती दँधम् 5, 32, 7. न ताः (गावः) नंशति न दँधाति तस्करः 6, 28, 3. 7, 32, 12. क्तिः पत्निषा न दँधात्यस्मान् 10, 165, 3. नाहं तं वेदं दँधुं दँधत्सः 108, 4. यो मा पिशाचो अशने दँधम् AV. 5, 29, 6. 4, 7, 7. 8, 6, 25. 10, 3, 3. 17, 1, 3. 19, 27, 5. TS. 1, 6, 2, 4. SHAP. Br. 1, 6. ÇAT. Br. 1, 1, 4, 14. 11, 5, 5. JĀG. —

III. Theil.

लातिश्याप्यदंभिषुः (Sch.: = दँधवत्सः) BĀG. 1, 148, 5. pass. Schaden nehmen: नू चित्स दँधते जनः RV. 1, 41, 1. — 2) täuschen, im Stich lassen; hintergehen (vgl. अदँध): मा ते राधांसि मा ते उतयो वसो ऽस्मान्कदा चना दँधन् RV. 1, 84, 20. तावन्नघं मा वो दँधन् VS. 4, 27. 5, 39. 8, 1. — caus. abwenden, niederschlagen; med.: दँधानमिन्न दँधत्त मन्मं RV. 1, 148, 2. act.: अदँधनयदुरिता दँधयच्च 6, 18, 10. अज्ञौ दासस्य दँधय 8, 40, 6. वर्धदासस्य दँधय 10, 22, 8. त्वं पुरो नवतिं दँधयो नवं 1, 54, 6. यद्दं प्रुक्षस्य दँधयो ज्ञातम् 10, 22, 11. इन्द्रो धुनिं च चुमुरिं च दँधयत् 113, 9. — दँधापत् AV. fehlerhafte Form (s. u. दं). — desid. दिदँधिषति, धिप्सति, धीप्सति P. 7, 2, 49. 4, 56. Par. zu P. 1, 2, 10. Vop. 19, 8. 10. 11. ved. दिप्सति Jmd Etwas anhaben —, Schaden zufügen —, verderben wollen: दिप्सत इन्द्रिषो नाहं देभुः RV. 1, 147, 3. स्तेनो वा यो दिप्सति नो वृको वा 2, 28, 10. यो नो रसं दिप्सति पितृः 7, 104, 10. 11. 20. य एनं पशुषु दिप्सति ये चास्य राष्ट्रदिप्सवः AV. 10, 3, 16. 4, 36, 1. 2. 5, 14, 1. 7, 108, 1. VS. 11, 80. (आदित्याः) अदँध्यासो दिप्सतः Macht habend zu täuschen oder zu verderben RV. 2, 27, 3. Vgl. दिदँधिषु, दिप्सु, धिप्सु.

— अभि desid. s. अभिदिप्सु.

— दँध = simpl. 1: न घा रजिन्द्रं दँधे वा न स्वसारा कृपावत् योनेौ RV. 1, 178, 2. ये शत्रुमादधुः 3, 16, 2. मा त्वोदामान् दँधे दँधमघानः 6, 44, 12. 8, 45, 23. न ते दँधान् दँधे 8, 21, 16. न त्वा केता दँधुवति भूर्णियः 4, 53, 7. — उप caus. schmälern, zunichtemachen: ते कामुषि लोके ऽकृतस्मशानस्य साधुकृत्यामुपदँधयति ÇAT. Br. 13, 8, 1.

2. दंश्, दँधयति und दंश्, दँधयति senden, antreiben Vop. in Dhātup. 32, 132. — दंश्, दँधयते aufhäufen Vop. in Dhātup. 33, 4.

दँध (von 1. दंश्) 1) adj. Jmd Etwas anhabend: अदँधैः शशतो दँधः RV. 5, 19, 14. — 2) m. Täuschung; nur dat. als influ. gebraucht: उशतो हूता न दँधाय गोपा इन्द्रवायू nicht zu täuschen RV. 7, 91, 2. सुगोया दँधति न दँधाय सुक्रतो 5, 44, 2. 9, 73, 8. कविर्देवो न दँधाय (so zu verbessern) AV. 4, 1, 7. — Vgl. दँध, हूडध.

दँधति (wie eben) 1) adj. subst. Beschädiger, Feind: यो नो दुरेवो वृकतिर्दँधतिस्तस्मिन्मिमायामभिभूत्योः RV. 4, 41, 4. — 2) m. N. pr. eines Schützlings der Aṣvin RV. 1, 112, 23 und namentlich des Indra 2, 13, 9. 15, 5. 9. 4, 30, 21. दीदपदितुभ्यं सोमेभिः सुवन्दंभीतिरिध्मभृतिः पक्थ्युक्केः 6, 20, 13. त्वं अदँधभिर्मन्दमानः सोमैर्दँधोतये चुमुरिमिन्द्रं सिष्व 26, 6. 7, 19, 4. 10, 113, 9. — Vgl. ष^०.

दँध्य (wie eben) adj. einer dem man Etwas anhaben, den man täuschen kann: नाहं तं वेदं दँधुं दँधत्सः RV. 10, 108, 4. स इदँधानाय दँधाय वन्वं च्यवानः सूरैरमिमोत् वेदिम् 61, 2.

दँधै (wie eben) UNĀDIS. 2, 13. 1) adj. (दँधै adv.) wenig, gering, dürftig NAI. 3, 2. NĀ. 3, 20. AK. 3, 2, 11. H. 1426. दँधेभिश्चित्समृता कँसि भूपंसः RV. 1, 31, 6. 4, 32, 3. 7, 82, 6. 10, 38, 4. अंसि दँधस्य चिद्वधः 1, 81, 2. न तं जिनन्ति वृकवो न दँधाः 4, 25, 5. भूरिदा भूरिर्देहि नो मा दँधं भूर्पा भरु 32, 20. दँधं पश्यच्च उर्वया विचने 1, 413, 5. दँधं चिद्वि लावतः कृतं प्रुपवे अघि तर्नि 8, 45, 32. उर्षोप मे परो मश मा मे दँधाणि मन्यथा: (nāml. रोमाणि nach dem Comm.) 1, 126, 7. रिपु स्तेन स्तैपकदँधमेतु नि ष हीयतां तन्वाइ तनां च 7, 104, 10. या दँधाः परिसन्नुषोः ÇĀK. Gaṇj. 3, 13. दँधमेवापि नूनं त्वं वेत्य ब्रह्मणो ब्रह्मम् KṆOP. 9. °बुद्धि BĀG. P. 6, 7, 11. अदँध (s. auch bes.) 1, 15, 15. 4, 25, 29. 30, 40. 8, 3, 19. KĀ. 1, 38. DAÇAK. 86, 7.